

Til

Miljøverndepartementet
Postboks 8013 Dep
0030 Oslo

Høring - statlig planretningslinje for klima- og energi- planlegging i kommunene.

Vi viser til Miljøverndepartementets høringsbrev datert 20. mai 2009.

Regjeringen Stoltenberg fremmet 29. mai 2009 St.meld. nr. 39 (2008-2009) "Klimautfordringene – landbruket en del av løsningen". I denne meldingen er det gjort en grundig faglig gjennomgang av skogens rolle og muligheter i klimasammenheng. I meldingen er det redegjort både for bindingseffekten ved å satse på tiltak som øker skogproduksjonen og for de utslippsreduksjonene en vil få ved å bruke trevirke som energi og som byggematerialer.

Med utgangspunkt i den faglige gjennomgangen er det bl.a. signalisert at *regjeringen vil*:

- forsterke den skogpolitiske virkemiddelbruken med sikte på økt opptak av CO2 gjennom bærekraftig, aktivt skogbruk, planting, planteforedling og enkelte andre skogtiltak
- legge til rette for økt trebruk med sikte på varig binding av karbon og miljøgevinster ved at tre erstatter andre og mer klimabelastende materialer
- sikre målrettet og koordinert virkemiddelbruk for økt utbygging av bioenergi med inntil 14 TWh innen 2020
- stimulere til økt bærekraftig produksjon av bioenergi basert på landbrukets ressurser, særlig gjennom økt uttak av råstoff fra skogbruket og bedre utnytting av biprodukter og avfall fra jordbruket

Gjennom konkrete tiltak for økt skogproduksjon og økt bruk av trevirke som energi og materialer er det i meldingen beregnet at det i løpet av dette århundret er mulig å oppnå en klimagevinst på 9,5 mill. tonn CO2 pr. år.

Miljøverndepartementets høringsbrev er datert en drøy uke før framleggelsen av St.meld. nr. 39. Med den omfattende dokumentasjonen som finnes om skog og skogproduktene betydning i klimasammenheng er det likevel overraskende og svært skuffende at

Miljøverndepartementet i sitt forslag til planretningslinje m/utfyllende kommentar neglisjerer skogens rolle og muligheter. Det er også forunderlig at departementet i dette forslaget tilkjenner en holdning til å satse på skogtiltak som strider med den politikk regjeringen legger opp til ikke bare i St.meld. nr. 39, men også i St.meld. nr. 34 (2006-2007) "Norsk klimapolitikk".

Norges Skogeierforbund tar det derfor for gitt at den endelige planretningslinjen m/utfyllende kommentar utformes i tråd med den offensive holdningen regjeringen har til å utnytte skogens muligheter. Kommunene har en viktig rolle i arbeidet med å realisere skogens muligheter i klimasammenheng. Både binding av CO₂ gjennom tiltak for å øke skogproduksjonen og de utslippsreduksjoner en kan oppnå ved å bruke mer tre, bør derfor ha en selvfølgerlig plass i de kommunale klima- og energiplanene.

Norges Skogeierforbund vil også peke på at departementets argumentasjon om at usikkerheten rundt tiltak knyttet til opptak av karbon er svært store, ikke er holdbar. Selv om det er behov for mer kunnskap på området, er ikke usikkerheten knyttet til karbonbinding større en usikkerheten knyttet til den konkrete effekten av andre klimatiltak. Det er dessuten ingen usikkerhet knyttet til at etablering av ny skog, økt planting og andre tiltak som øker skogproduksjonen gir en klar klimagevinst, eller at økt bruk av trevirke som energi eller materialer reduserer utslippene av klimagasser. Det vises i denne forbindelse til den faglige gjennomgangen i St.meld. nr. 39.

Norges Skogeierforbund vil også peke på at det er viktig at klimatiltakene vurderes ut fra den effekt de har på de globale klimagassutslippene og ikke kun ut fra virkningen på kommunens utslippsregnskap. Her er det viktig å tenke globalt når en skal handle lokalt. For eksempel vil økt uttak av energivirke fra skogarealene i kommunen, være et viktig tiltak selv om virket blir levert til et fjernvarmeanlegg i en annen kommune. Et annet eksempel er at økt bruk av bioenergi for å frigjøre strøm gir reduserte utslipp selv om det ikke slår ut direkte i det kommunale regnskapet.

Med dette som utgangspunkt mener vi at i pkt 4 i den statlige planretningslinjer bør endres slik:

- Planen skal gi informasjon også om opptak av CO₂ i skog
- Framskrivningen skal ikke bare gjelde utslipp, men også opptak av CO₂.
- Målene skal også gjelde økt opptak av CO₂ gjennom tiltak for å øke skogproduksjonen.
- Det presiseres at tiltakene ikke bare må vurderes i forhold til det kommunale utslippsregnskapet, men også ut fra effekten på det globale regnskapet.

I den utfyllende kommentaren må det som står om skog tas ut og erstattes av en merknad der det legges vekt på:

- Tiltak for økt opptak av CO₂ gjennom etablering av ny skog, økt planting og andre tiltak som øker skogproduksjonen.
- Tiltak for økt uttak av trevirke til energiformål og materialer.
- Tiltak for økt bruk av trevirke som energi.
- Tiltak for økt trebruk i bygninger.

I forhold til de to første strekpunktene har kommunen en viktig rolle som skogbruksmyndighet. Økt bruk av bioenergi og økt bruk av tre i nye bygninger kan kommunen bl.a. legge til rette for ved å stille krav etter plan- og bygningsloven. I tillegg kan de selv gå foran ved å bruke bioenergi og trematerialer i kommunale bygninger.

Hvis skog innarbeides på denne måten, ønsker vi en statlig planretningslinje velkommen.

Med hilsen
NORGES SKOGEIERFORBUND

Nils Bøhn

Kopi: Landbruks- og matdepartementet